ఫర్‌గెటిట్

త్రివేంద్రం - మద్రాస్ ఎక్స్‌ప్రెస్ దిగి - మద్రాస్ ఎగ్మూర్ స్టేషన్‌లో నుంచి బయటకు వచ్చారు మంజులా, గోపాలం.

టాక్సీలో కూర్చుని, అలసటతో వెనక్కు వాలింది మంజుల.

గోపాలం నవ్వాడు. "అప్పుడే అలసిపోయావా - మన పది రోజుల హనీమూన్‌కే అలసిపోతే - పదికాలాలపాటు వుండే సంసారాన్ని ఏం ఈదగలవు?" అన్నాడు, ఆమెను కొంచెం దగ్గరకు తీసుకుని, అందమైన ఆమె కళ్లల్లోకి చిలిపిగా చూస్తూ.

మంజుల చిరునవ్వు నవ్వింది. ఆ చిరునవ్వు గోపాలం కళ్లకి వేడిగా తగిలింది. ఆ మైకంలోనే టాక్సీవాడి ప్రశ్నకు జవాబుగా 'సెంట్రల్ స్టేషన్‌కు పోనీ' అన్నాడు.

కొంచెం చలిగా వుందేమో మంజుల, గోపాలానికి దగ్గరగా జరిగింది.

'మంజూ!' నెమ్మదిగా అన్నాడు గోపాలం ఆమె చేతిలో చేయి వేసి.

'ఊఁ!' అన్నది మంజుల కళ్ళుమూసుకుని.

'ఎలా వుంది మన హనీమూన్ ప్రయాణం?' గాలికి ఎగురుతున్న ఆమె ముంగురులను సర్దాడు. 'చాల బాగుంది. అనుకున్న దానికన్నా చాలా హాపీగా వుంది. బెంగుళూరు కన్నా ఊటీ, ఊటీ కన్నా కొడైకెనాల్, కొడైకెనాలో కన్నా.....' ఆమె ఆగింది.

'ఊఁ!' కొడై కెనాల్ కన్నా... తర్వాత ఏమిటి?' మెరుస్తున్న ఆమె పెదవులు చూస్తూ అన్నాడు.

అతని గుండె మీద మృదువుగా చూపుడు వేలితో కొట్టి, కళ్లు దించుకుంది మంజుల.

గోపాలం పెద్దగా నవ్వాడు. ఆమె భుజం మీద చేయి వేశాడు. దగ్గరకు తీసుకోబోయాడు.

'సెంట్రల్ స్టేషన్ వందాచ్చి సార్!' అన్నాడు టాక్సీడ్రైవర్.

మంజుల దూరంగా జరిగింది.

గోపాలం టాక్సీలోంచి దిగి, మంజుల దిగేదాకా తలుపు తీసి పట్టుకున్నాడు. ఆమె దిగుతున్నప్పుడు 'మెల్లగా దిగు - జాగ్రత్త!' అని కూడా అన్నాడు.

ఆమె నవ్వింది - అందమైన పళ్ల వరుస తళుక్కుమని మెరిసేలా.

సామాన్లు ఫ్లాట్‌ఫారం మీద పెట్టించి, కూలీని పంపించేసి - మంజులతో అన్నాడు గోపాలం.

'హౌరా మెయిల్ బయల్దేరటానికి యింకా చాలా టైముంది - మనికి రిజర్వేషన్ కన్‌ఫర్మ్ అయింది కనుక దిగులులేదు - ఈ లోపల భోజనం చేసి రావటం మంచిది!'

మంజుల వెంటనే అన్నది - 'ఇవాళ శనివారం. మరచిపోయారా - టిఫిన్ చేద్దాం!'

గోపాలం గుర్తు తెచ్చుకున్నాడు. పెళ్లయిన వెంటనే మేజువాణి రోజునే భోజనం చేయలేదు మంజుల - శనివారమని. అదేం మొక్కోగాని, ఆ రోజు ఎంతమంది చెప్పినా వినలేదు మంజుల. ఆమె ఆజ్ఞ ప్రకారం తనూ శనివారం రాత్రి భోజనం చేయటం మానేశాడు.

'సరే ... యిక్కడే వుండు. వస్తాను!' అంటూ కాంటీన్ వేపు దారితీశాడు.

నడుస్తున్న గోపాలం ఒక్కసారిగా ఆగిపోయాడు. మైక్‌లో ఇంగ్లీషులో ఎనౌన్స్‌మెంటు వస్తున్నది. 'ముల్కీ రద్దు చేయాలని ఆంధ్రలో చేస్తున్న ఆందోళనవల్ల ఈ రోజు హవురా మెయిల్, సర్కార్ ఎక్స్‌ప్రెస్, రద్దుచేయటమయింది. ఆ ప్రయాణీకులు టిక్కెట్లు తిరిగి యిచ్చేసి, డబ్బు వాపస్ తీసుకోవచ్చును.' ఇంగ్లీషులో అవగానే తమిళంలో చెబుతున్నది అనౌన్సర్.

ఒక్కసారిగా దగ్గరేవున్న కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్లాడు గోపాలం. 'మే ఐ హెల్ప్ యూ!' అని వ్రాసివున్నదక్కడ. జనం గుంపులుగా వున్నారక్కడ.

ఎవరో ఆయన తెలుగులో అంటున్నాడు - 'నిన్న, ఎయిర్ కండిషన్డ్ ట్రెయినాపేసి, రైలు పెట్టెలు విరగగొట్టారు మనవాళ్లు. రైళ్లు ఆపినా ఫరావాలేదు కాని, పాడు చేస్తే యెలా - అందుకే అన్ని రైళ్లూ కాన్సిల్ చేశారు. యిప్పుడు వెళ్లే జి.టి. తప్పిస్తే యిక నాలుగయిదు రోజుల దాకా మనవేపు వెళ్లే రైలే లేదుట. తరువాత కూడా పరిస్థితి బాగుంటేనట నడవటం రైళ్లు!'

రైళ్లు నడపటంలేదని వినగానే గోపాలం గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తినయి.

ఆయన్నే అడిగాడు. 'జి.టి. ఎన్నింటికి' అని.

ఆయన అన్నారు - 'ఏడూ నలభయి అయిదుకి. ఫ్లాట్‌ఫారం మీద రెడీగా వుంది. యింకో పావుగంటలో బయల్దేరుతుంది - మీరెక్కడికి వెళ్లాలి?'

'తెనాలి!' గాభరాగా అన్నాడు గోపాలం.

'తెనాలిలో జి.టి. ఆగదు. బెజవాడ దాకా టిక్కెట్టు ఎక్స్‌టెండ్ చేయించుకోండి!' అన్నాడాయన.

గబగబా అందర్నీ ప్రక్కకు తీసి ముందుకు వెళ్లి కౌంటర్ దగ్గర నిలబడ్డాడు గోపాలం. అక్కడవున్న టిక్కెట్టు కలక్టర్‌తో ఇంగ్లీషులో చెప్పాడు గోపాలం - తన టిక్కెట్టు తెనాలి దాకా వుందనీ, విజయవాడ దాకా పెంచమనీ-

ఆయన గోపాలాన్ని నిర్లక్ష్యంగా చూశాడు.

మళ్లీ చెప్పాడు గోపాలం -

'ట్రెయిన్ దగ్గర టి.టి.యి. వుంటారు. వెళ్లి ఆయన్ని అడగండి!' అన్నాడు.

టైము చూసుకున్నాడు గోపాలం. ఏడున్నర అవస్తూంది.

గబగబా పరుగెత్తాడు మంజుల వున్న చోటుకి.

ఆమె కూడా ప్రకటన విన్నదేమో, ఆత్రుతగా గోపాలం కోసం చూస్తున్నది.

గోపాలం రాగానే అదే చెప్పబోయింది. గోపాలం వినపించుకోకుండా హోల్డాలు భుజాన వేసుకుని, సూట్‌కేస్ చేత్తో పట్టుకుని - 'పద!' అన్నాడు దాదాపుగా పరుగెత్తుతూ.

మంజుల రొప్పుతూ అతని వెంట చకచకా నడిచింది.

జి.టి. లో జనాన్ని చూసి కళ్లు తిరిగినట్టయింది గోపాలానికి. కంపార్టుమెంటులో చోటులేక, కిటికీలో నుంచి కొంతమంది కాళ్లూ, కొంతమంది తలలూ అవకాశాన్ని బట్టి బయటకు పెట్టి కూర్చున్నారు. కూర్చున్నారో, నుంచున్నారో కూడా తెలుసుకోవటం కష్టంగావుంది.

మంజుల గాఢంగా నిట్టూర్చి, నుదుట పట్టిన చెమటను చిటికెన వేలి కొనగోటితో తుడుచుకుంది.

'పెట్టెలోకి ఎక్కటం చాలా కష్టం!' అన్నాడు గోపాం నీరసంగా.

'రిజర్వేషన్ వీలుంటుందేమో -' నసిగింది మంజుల.

అదే మామూలు సమయంలో అయితే అందమైన ఆమె పెదవుల మధ్య నుంచి అమాయకంగా వచ్చిన ఆ మాటలతోపాటు, ఆ లేత పెదవులనూ ముద్దుపెట్టుకునే వాడే - కాని యిప్పుడు మాత్రం చిటపటలాడేడు.

చిన్న బుచ్చుకుంది మంజుల.

తెల్లకోటు కనపడగానే - ఒక్క అంగలో గార్డుని చేరి అంతా గబగబా చెప్పి 'మా టిక్కెట్లు సెకెండ్ క్లాసకి మార్చాలి సార్ - ఐ విల్ పే ది ఎక్సెస్ ఎమౌంట్!' అన్నాడు.

ఆయన నవ్వి 'ఇది గ్రాండ్ ట్రంక్ ఎక్స్‌ప్రెస్ మాష్టారూ - సెకెండ్ క్లాస్ వుండదు -'

'పోనీ ఫస్ట్ క్లాస్ - -'

'నెల రోజుల ముందే రిజర్వేషన్ స్టార్టయింది కదా? యిప్పుడు ఖాళీ వుందనేనా మీ ఉద్దేశ్యం' - గోపాలం నువ్వు అమాయకుడివోయ్ అన్నట్టు చూసి ముందుకు కదిలాడాయన.

'వేరే రైళ్లు కూడా ఏమీ లేవాసార్!'

'యివాళే కాదు - నాలుగు రోజుల దాకా విజయవాడ వేపు వెళ్లే రైళ్లు లేవు!' అన్నాడాయన.

ఒక్క నిమిషం ఆలోచించాడు గోపాలం. ఏదో వీరావేశం వచ్చింది.

గబగబా హోల్డాలు, సూట్‌కేస్ పట్టుకుని 'పద!' అన్నాడు మంజులతో.

ట్రెయిన్ ఈ చివర నుంచి , ఆ చివర వరకు నడిచారిద్దరూ. భారతదేశంలో కుటుంబ నియంత్రణ అవసరం ఎంత వుందో అర్థమయింది యిద్దరికీ ఆ క్షణంలో. నిట్టూర్చింది మంజుల.

ప్రక్కనేవున్న ఆడవాళ్ల పెట్టెలో ఎక్కాడు గోపాలం.

'కమాన్!' అని అరిచాడు.

మనుషుల్నీ, సామాన్లనీ తొక్కుకుంటూ ముందుకు నడుస్తూ, మంజులకు దారి చేశాడు. ఒక ముసలావిడ హిందీలో గోపాలాన్ని తిట్టడం ప్రారంభించింది.

'నువ్వెంత తిట్టినా నాకు తెలీదులే - నాకు హిందీ రాదు!' అంటూనే ఆవిడ కాలు మీద తన బూటు కాలు వేసి ముందుకు నడిచాడు.

పైన సామాన్లు పెట్టుకునే చెక్క మీద పెట్టెలన్నీ ప్రక్కకు సర్ది అక్కడ కూర్చోటానికి కొంచెం స్థలం సంపాదించాడు గోపాలం.

'ఎక్కు' అన్నాడు గోపాలం.

అప్పటిదాకా రిజర్వేషన్లతో రైళ్లలోనూ, చక్కటి హోటళ్లలోనూ కాలక్షేపం చేసిన కొత్త పెళ్లి కూతురు మంజుల ఒక్కసారి బిత్తరపోయింది.

ఆమె తేరుకునేలోగానే - చటుక్కున ఆమెను ఎత్తి పైన కూర్చోపెట్టాడు గోపాలం.

ఆమె సర్దుకునేలోపునే - 'టికెట్టు ఎక్స్‌టెండ్ చేయించి, టిఫిన్ పట్టుకొస్తాను' అంటూనే ఆ ప్రజావాహిని భుజస్కంధాలపైన అడుగులు వేస్తూ బయటకు వచ్చాడు. అతన్ని ఒకావిడ తమిళంలోనూ, ఒకావిడ హిందీలోనూ - అంతెందుకు అన్ని భారతీయ బాషల్లోనూ తిడుతున్నారు గోపాలాన్ని లోపలి ఆడవాళ్లు. అయినా గోపాలం ఖాతరు చేయలేదు. గబగబా కాంటీన్‌కి వెళ్లి టిఫిన్ పట్టుకొచ్చాడు. కిటికీలోనుంచి మంజులకు అందించాడు. ఆమె పైన సామాన్ల చెక్క మీద ఒక మూల గువ్వలా కూర్చుని చిటపటలాడుతున్నది.

గోపాలం అక్కడ ఆగలేదు. ట్రెయిన్ దగ్గర వున్న టి.సి.ని టిక్కెట్టు ఎక్స్‌టెన్షన్ అడిగాడు.

ఆయన 'అది నా పని కాదండీ - అక్కడ కౌంటర్ దగ్గరకు వెళ్లండి!' అన్నాడు.

'అక్కడ అడిగాను - మిమ్మల్ని కలవమన్నారు!'

'నేను చెబుతున్నానుగదా! వెళ్లి ఆయన్ను కలవండి!'

గోపాలం మళ్లీ కౌంటర్ దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. అక్కడున్న జనాన్ని ప్రక్కకు నెట్టి, ముందుకు వెళ్లి అడిగాడు.

ఆయన అన్నాడు - 'యిక్కడ కాదు ట్రెయిన్ దగ్గరకు వెళ్లండి!'

గోపాలానికి చిర్రెత్తుకొచ్చింది. 'అక్కడడిగితే యిక్కడంటారు - యిక్కడడిగితే అక్కడంటారు - ఏమిటి మీ ఉద్దేశ్యం?' అంటూ దులిపేశాడు.

ఆయన కూడా దులిపేసుకున్నాడు కాబోలు గోపాలం కేసి చూడకుండా - ఇంకెవరికో జవాబు చెబుతున్నాడు.

గోపాలానికి కంపరమెత్తింది. జుట్టు పీక్కున్నాడు. ఈలోపలే జి.టి. కూత కూసి మెల్లగా బయల్దేరింది కూడా.

అతను కాలేజీలో చదివేటప్పుడు అథ్లెటిక్స్‌లో ఛాంపియన్. అది గుర్తుకు తెచ్చుకొని, ఒక చిన్న హై జంపు, ఒక చిన్న లాంగ్ జంప్ చేసి జనం లోంచి బయట పడ్డాడు. అడ్డువచ్చిన ఆయన చేతిలోని మరచెంబును డిస్కస్ త్రో చేసి, హండ్రడ్ మీటర్స్ డాష్‌లోలా పరుగెత్తి - అందుబాటులో వున్న కంపార్టుమెంటు యెక్కి, ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

పీల్చిన గాలిని పూర్తిగా బయటకు వదలక ముందే కండక్టర్ అడిగాడు 'టిక్కెట్టు ప్లీజ్' అని.

గోపాలం టిక్కెట్టు అందించాడు. ఆయన టిక్కెట్టు చూసి -- నల్లటి తన ముఖంలోని ఎర్రటి కోపాన్ని తెచ్చుకొనటానికి ప్రయత్నం చేశాడు. చేస్తూనే అన్నాడు. 'ఇది త్రీ టైరు స్లీపరండీ -- చదువుకున్న వాళ్లు మీరే యిలా చేస్తే ఎలా -- జనం మరీ బరితెగించి పోతున్నారు!' సణుగుతున్నాడాయన.

గోపాలం తన ఎర్రటి ముఖంలో కందిన కోపాన్ని కనపడకుండా దాచుకున్నాడు. దాచుకుని పరిస్థితి అంతా చెప్పాడు. టిక్కెట్టు ఎక్స్‌టెండ్ కూడా చేయమన్నాడు. దయవుంచి రెండు బెర్త్‌లు యివ్వగలిగితే సంతోషించి, తరువాత స్టేషన్లో వాళ్లావిడను కూడా ఈ పెట్టెలోకే తెస్తానన్నాడు. అంతే కాక హనీమూన్ కపుల్ ఒకే పెట్టెలో వుండటం భావ్యం కాదా సార్ అని కూడా అన్నాడు.

ఆయన అంతా విని -- 'మంచిది. ఇప్పుడెలాగూ రైలు బయల్దేరింది కనుక పెట్టె మారటానికి అవకాశంలేదు. కనుక వచ్చే స్టేషన్‌లో మీరు దిగి - వేరే యింకెక్కడయినా కూర్చోండి. లేకపోతే బలవంతంగా దింపవలసి వస్తుంది' అంటూ మిగతావాళ్ల టిక్కెట్లు చెక్ చేయటానికి బయల్దేరాడు.

గోపాలానికి ఏం చేయాలో తెలీకపోతే జుట్టు పీక్కొనే అలవాటుంది. ఇప్పుడూ అదేపని చేశాడు. కొడై కెనాల్ హోటల్లో వాళ్లావిడ యితని జుట్టులో వేళ్లు వుంచి ప్రేమగా చూస్తూ - ఒక్కసారిగా కెవ్వుమని అరచి 'మీ తల మీద కొన్ని తెల్లవెంట్రుకలు వున్నయ్యండోయ్' అన్నది. యిప్పుడు జుటు పీక్కోగానే, ఆ తెల్లవెంట్రుకలే వూడి వచ్చినయి. అయినా సంతోషించలేదు గోపాలం.

ప్రక్కనేవున్న సర్దార్జీ అన్నాడు ఇంగ్లీష్‌లో -'మీరేం భయపడకండి. మొత్తం రిజర్వేషన్ లేకుండా యిక్కడ ముగ్గురం వున్నాం. మనం ముగ్గురం యిక్కడొక యూనియన్ ఫారం చేద్దాం. కండక్టర్‌తో దిగం అని చెబుతాం. మరీ గొడవ చేస్తే - కాస్తో కూస్తో పారేద్దాం. నోరు

మూసుకుంటాడు'.

గోపాలం సర్దార్జీ వేపు భక్తితో చూశాడు. గడ్డం అడ్డం వచ్చింది కానీ లేకపోతే సర్దార్జీ ఆపదలో వున్నవాళ్లని ఆదుకునే శ్రీకృష్ణ పరమాత్ముడిలా కనిపించేవాడు గోపాలం కళ్లకి.

గోపాలం, సర్దార్జీ, ఇటార్సీ పోయే అతనూ - ముగ్గురూ, టాయిలెట్ దగ్గర నేల మీద పేపర్లు పరుచుకుని కూర్చున్నారు.

సర్దార్జీ, ఇటార్సీతో ఏదో చెబుతున్నాడు.

గోపాలం ఆలోచిస్తున్నాడు. మంజుల అలా ఎంతసేపు కూర్చోగలదు? తను కనపడితే తన్ని తగలేయదుగదా? సామాను భద్రంగా వుంటుందా? కండక్టర్ తన టిక్కెట్టు ఎక్స్‌టెండ్ చేస్తాడా? అసలు తనని యిక్కడ ఎంతసేపు కూర్చోనిస్తాడు? రైలాగగానే బయటకు గెంటుతాడా? ఈ ప్రశ్న లన్నింటికీ జవాబులు కావాలంటే వెంటనే వెండితెరపై - - -

మళ్లీ జుట్టు పీక్కున్నాడు గోపాలం.

గోపాలం జుట్టు వేపు ఒకసారి చూసి, తన గడ్డం సర్దుకున్నాడు సర్దార్జీ.

ఇటార్సీ అన్నాడు 'గట్టిగా దిగమంటే - చేయి తడువుదాం!'

సర్దార్జీ తలూపి హిందీలో ఏదో అంటున్నాడు.

మంజుల ఎలా వుందో ఏమిటో అనుకుంటున్నాడు గోపాలం. అందుకే రైలాగగానే, దిగి గబగబా వెళ్లి కిటికీలోనుంచి చూశాడు.

మంజుల నిద్ర కళ్లతో అలాగే అక్కడే కూర్చుని వున్నది. టిఫిన్ చేసిన ఛాయలు లేవు.

గోపాలాన్ని చూసి ముడుచుకొని 'వచ్చారూ!' అన్నది మాటను సాగదీస్తూ.

ఇబ్బందిగా నవ్వాడు గోపాలం. 'అక్కడ కూర్చోవటం సుఖంగా వుందా!' అన్నాడు.

'ఆఁ! బోలెడు. మీరూ రండి. సుఖంగా కూర్చోవచ్చు!' మూతితోపాటు ముక్కునీ తిప్పింది మూడు వంకర్లు.

'అదికాదు మంజూ...' ఏదో అనబోయాడు.

'సరేలేండి! వెళ్లండి - రైలు బయల్దేరుతుంది!' అన్నది.

నిజంగానే రైలు బయల్దేరటంవల్ల - గబగబా వచ్చి మళ్లా అదే స్లీపర్ కోచ్‌లో ఎక్కాడు గోపాలం.

'మళ్లీ ఎక్కారూ' అన్నాడు కండక్టర్.

ఏమనాలో తెలీక, అదోరకంగా నవ్వాడు గోపాలం.

'చదువుకున్నవాళ్లే యిలా రూల్స్‌ను అతిక్రమిస్తే ఎలాగండీ...' సణుగుతున్నాడు కండక్టర్.

కాసేపాగి అడిగాడు గోపాలం టిక్కట్టు ఎక్స్‌టెన్షన్ కావాలని.

'నేనెట్లా చేస్తానండీ - మీరు మద్రాస్ స్టేషన్‌లోనే చేయించవలసింది!' విసుక్కున్నాడాయన.

గోపాలం ఆయనకు కొంచెం దగ్గరగా జరిగాడు. ఆయన కళ్లల్లోకి చూశాడు. ఆయన

కళ్లల్లో అందాలు వెదకటానికి కాదు - కొంచెం చనువు తీసుకుందామని మెల్లగా అన్నాడు. 'ఎంత ప్రయత్నం చేసినా కుదరలేదు సార్ -- ఎలాగు మీరున్నారు కదా తప్పక సహాయం చేస్తారనే ధైర్యంతో...'

ఆయన సణుగుతూ 'యిలా యివ్వండి మీ టిక్కెట్టు!' అన్నాడు.

గోపాలం టిక్కట్టు అందించాడు. ఆయన టిక్కెట్టు వ్రాసి 'రెండో మనిషి యెక్కడ?' అన్నాడు.

'అవతల ఆడవాళ్ల పెట్టెలో' - చూడండి సార్ మా బాధ అన్న పద్ధతిలో చెప్పాడు. అవకాశమిస్తే భార్యా భర్తల్ని విడదీయటం మహాపాపం అని కూడా చెప్పేవాడే. కానీ కండక్టరు 'మూడు రూపాయలు యివ్వండి!' అన్నాడు టిక్కెటు వ్రాసి.

గోపాలం అయిదు రూపాయల నోటు అందించాడు. ఆయన టిక్కెట్లు యిచ్చాడు కానీ మిగిలిన రెండు రూపాయలూ యివ్వలేదు. గోపాలం అడిగే అంతలో ఆయన అన్నాడు. 'చూడండి....యిది రిజర్వేషన్ పెట్టె. దీన్లో రిజర్వేషన్ లేనివాళ్ళు ఎక్కకూడదు.కనుక మీరు దిగిపోవాలి వెంటనే!'

గోపాలం యిబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు.

'సరే, మీరు మరీ మరీ అడుగుతున్నారు కనుక.. నా డ్యూటీ అయేదాకా, అంటే బెజవాడ వచ్చేదాకా మీరు యిక్కడే కూర్చోండి.. తరువాత మాత్రం పెట్టె మారాలి!' అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత పెట్టె మారటమేం అసలు రైలే దిగుతాం అనుకున్నాడు గోపాలం. రెండురూపాయలు యిక ఆయన తిరిగి యివ్వడనీ తెలుసతనికి.

కునికిపాట్లు పడుతున్న గోపాలం కలవరింతగా 'మంజూ..మంజూ..' అన్నాడు. ప్రక్కన వున్న సర్దార్జీ భుజం మీద చేయి వేసి.

సర్దార్జీ గోపాలాన్ని విదిలించటంతో మెళుకువ వచ్చింది.

'సారీ!' అన్నాడు.

ఇటార్సీవాలా అంటున్నాడు - 'అంతా మీ తెలుగువాళ్ళ వల్లే వచ్చింది..మీకు వేరే రాష్ట్రం కావాలంటే అడగగవలసిన పద్ధతి యిదేనా? రైళ్లూ, బస్సులూ, లారీలు తగలబెట్ట, ప్రయాణీకులకు అసౌకర్యం కలిగిస్తే, మీ కోరికలు తీరతాయా? గవర్నమెంటు ఆస్థిని పాడుచేస్తే నష్టం పోయేదెవరు?'

'మీరు చెప్పింది నిజమే! అటువంటివి చేయకూడదు, బస్సులు తగలబెట్టి, రైళ్లాపితే మన సమస్యలు తీరవు. కానీ ప్రభుత్వం కుంభకర్ణుడిలా నిద్ర పోతున్నది. ఎన్ని విధాలా లేపినా లేవనప్పుడు, గొడవ చేయాల్సివస్తున్నది. అందుకే అలా చేస్తున్నారు' అన్నాడు గోపాలం.

ఇటార్సీవాలా అన్నాడు - 'మీ రాష్ట్రం మాత్రమే కాదు. ఇప్పుడు దేశం అంతా అలానే వుంది. విద్యార్థులూ, కార్మికుల ఆందోళన ఎక్కువ అయిపోయింది. అరాచకం పెరిగిపోయింది!'

సర్దార్జీ అన్నాడు - 'ప్రభుత్వంలో పెరిగింది కనుకనే ప్రజలలోనూ అరాచకం, లంచం, కల్తీ, దగా అన్నీ పెరిగాయి!'

గోపాలం ఏమీ మాట్లాడలేదు.

వేగంగా వెడుతున్న రైలు, ఒక్కసారిగా స్పీడు తగ్గి, ఆగిపోయింది.

గోపాలం కిటికీలోనుంచి బయటకు చూశాడు. తెనాలి స్టేషన్. తెనాలిలో జి.టి. ఆగదుకదా అన్నాడు. యింతలోనే 'ఆంధ్ర జిందాబాద్!'..మొదలైన నినాదాలు వినపడ్డాయి. ఇరవై ముప్పయి మంది విద్యార్థులు ప్లాట్‌ఫారం మీద ఇటూ అటూ పరుగెత్తుతున్నారు. వెంటనే అర్థమయింది గోపాలానికి - విద్యార్థులు అక్కడ రైలు ఆపేశారన్నమాట.

ఇటార్సీవాలా సణుగుతున్నాడు.

గోపాలం ఒక్కక్షణం ఆలోచించాడు. ట్రెయిన్ దిగాడు. ప్లాట్‌ఫారం మీద చాలామంది వున్నారు. డ్రయివర్‌నీ, గార్డునీ క్రిందకు దించేశారు. నినాదాలు చేస్తున్నారు.

గోపాలం గబగబా లేడీస్ కంపార్టుమెంటు దగ్గరకు పరుగెత్తాడు.

మంజుల అలానే, అక్కడే కూర్చుని, ఎందుకాగిందో, ఎక్కడాగిందో అర్థంకాక అదోలా బిత్తర చూపులు చూస్తున్నది.

గోపాలం 'మంజూ! రైలు తెనాల్లో ఆగింది..దిగు' అని అరిచాడు.

అరుస్తూనే గబగబా జనాన్ని తోసుకుని లోపలకు వెళ్ళి సామాను బయటకు తెచ్చి ఊపిరి పీల్చుకున్నాడు.

మంజులకు ఒళ్ళు నెప్పులుగా వున్నాయి కాబోలు, ఒళ్ళు విరుచుకుని, ఆవలించింది కూడా.

గోపాలం ఆమె వేపు ప్రేమగా, జాలిగా చూశాడు.

మంజుల చిరుకోపంతో చూసిందతన్ని.

స్టేషన్ బయటకు వచ్చి, రిక్షా ఎక్కిన తర్వాత మంజుల భుజం మీద చేయి వేశాడు గోపాలం.

అతని చేతిని విదిలించింది మంజుల. ఆమె చక్కటి ముక్కు మీద కోపం తెలుస్తూనే వుంది.

గోపాలం అన్నాడు. 'మంజూ.. నన్ను క్షమించు...చక్కటి మన హనీమూన్ ప్రయాణంలో చివరిలో యిలా బెడిసికొట్టినందుకు!'

మంజుల అతని వేపు సూటిగా చూసింది.

గోపాలం జుట్టు రేగి వుంది. బాగా అలసటగా కనపడుతున్నాడు.

'ఛీ..భలేవారండి..ఎలాగోలా యింటికి చేరాం. సంతోషించండి!' అన్నది అతనికి దగ్గరగా జరిగి.

'కానీ..ఈ ప్రయాణం..'

ఇంకా అనబోతున్న గోపాలాన్ని వారిస్తూ 'ఫర్‌గెటిట్ డార్లింగ్ ఫర్ గెటిట్!' అన్నది మంజుల అతని హృదయం మీద తల వుంచి, తన్మయత్వంతో కళ్ళు మూసుకుని.